

Z okazji zakończonego *Festiwalu Nauki, Zielona Góra 2007*, składam serdeczne gratulacje i podziękowania wszystkim Pracownikom i Studentom Uczelni zaangażowanym w realizację imprezy. Ta – 4. już – edycja *Festiwalu* cieszyła się ogromnym zainteresowaniem mieszkańców miasta i regionu, w tym także uczniów szkół wszystkich szczebli. Wspólnymi siłami po raz kolejny zorganizowaliśmy imprezę, która nie tylko świetnie promuje Uniwersytet Zielonogórski, ale także coraz bardziej integruje nas z lokalną społecznością. Raz jeszcze gratuluję i dziękuję za współpracę, a także zapraszam na *Festiwal Nauki, Zielona Góra 2008!*

prof. Józef Korbicz

Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą
Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego *Festiwalu Nauki*

Doktorat Honoris Causa dla Profesora Juliana Musielaka

4 czerwca mieliśmy w uczelni a szczególnie w Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii prawdziwą zaszczyt a wielu i niekłamną przyjemność uczestniczyć w uroczystości nadania honorowego tytułu Doktor Honoris Causa Uniwersytetu Zielonogórskiego Profesorowi Julianowi Musielakowi. Była to wielce podniosła ale również serdecznie ciepła uroczystość. Pan Profesor tak wiele lat pracy, tak wiele wysiłku poświęcił środowisku zielonogórskich matematyków! Ma tutaj wielu adoratorów, wielu szczerych, oddanych młodszych kolegów, następców.

O osiągnięciach, drodze zawodowej Pana Profesora mogliśmy przeczytać w kwietniowo-majowym numerze miesięcznika.

Dzisiaj powróćmy do dnia uroczystości zamykającej postępowanie w sprawie nadania tytułu, zainicjowane na wniosek dziekana Andrzeja Cegielskiego uchwałą Rady Wydziału z 13 grudnia 2006 o wystąpieniu z wnioskiem do JM Rektora o nadanie honorowego tytułu oraz uchwałą Senatu z 24 stycznia br. o wszczęciu tegoż postępowania. Promotorem w postępowaniu był profesor Michał Kisielewicz, recenzentami – profesorowie Roman Ger (Uniwersytet Śląski), Kazimierz Goebel (UMCS) oraz Henryk Hudzik (UAM).

Na zaproszenie JM Rektora, Senatu oraz Rady Wydziału na uroczystość przybyli: władze macierzystego Wydziału Matematyki i Informatyki UAM - profesorowie Marek Nawrocki, Roman Murawski, Leszek Skrzypczak, Tomasz Szulc, profesorowie Roman Ger oraz Henryk Hudzik, inni rektorzy, dziekani, dyrektorzy jednostek z którymi współpracował Pan Profesor, przedstawiciele władz Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów - prof. Piotr Biler, Instytutu Matematycznego PAN - prof. Zbigniew Ciesielski, Polskiego Towarzystwa Matematycznego - profesor Stefan Jackowski - prezes oraz przedstawiciele władz wojewódzkich i miejskich. Ponadto w uroczystości uczestniczyli członkowie rodziny Pana Profesora Musielaka, przyjaciele, koledzy, znajomi Pana Profesora reprezentujący kilka ośrodków naukowych oraz pracownicy i studenci naszego Wydziału.

Uroczystość, tradycyjnie rozpoczęła się wprowadzeniem sztandaru uczelni, wprowadzeniem Doktora Honoris Causa, wejściem JM Rektora i przedstawicieli Senatu oraz odśpiewaniem przez Chór Uniwersytetu Zielonogórskiego hymnu państwowego. Kolejnymi punktami były wystąpienia JM Rektora oraz dziekana Wydziału.

Następnie profesor Kisielewicz odczytał laudację prezentując drogę naukową Profesora Musielaka, Jego wkład w rozwój matematyki światowej i polskiej, silnie akcentując zasługi Profesora w budowaniu oraz rozwoju środowiska matematycznego w Zielonej Górze.

Po laudacji JM Rektor Czesław Osękowski w towarzystwie promotora postępowania oraz dziekana Wydziału dokonali aktu nadania tytułu. Rozbrzmiała pieśń *Gaudeamus Igitur*.

Dalej nastąpiły wystąpienia Gości, odczytano listy i telegramy.

Podkreślano szczerą, bezinteresowną życzliwość Profesora Musielaka okazywaną przez Niego spotykanym ludziom, bezkompromisową postawę w pracy, życiu, na drodze kariery. Składano serdeczne gratulacje, życzonego zdrowia i dalszych lat owocnej działalności.

Odśpiewanie pieśni *Gaude Mater Polonia* poprzedził jeszcze wykład Honorowego Doktora pt. *Jak powstawała analiza funkcjonalna*.

Po zakończeniu części oficjalnej w budynku Wydziału odbył się poczęstunek.

Wystąpienie dziekana Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii prof. Andrzeja Cegielskiego w czasie uroczystości

Magnificencjo Rektorze, Prześwietny Senacie, Wielce Szanowni Państwo,

w latach siedemdziesiątych, zaraz po skończeniu studiów, natknąłem się na książkę z analizy funkcjonalnej, której autorem był Profesor Julian Musielak. Urzekła mnie wówczas zwięzłość, z jaką była ta książka napisana. Materia była bardzo trudna, ale każde słowo, każdy symbol matematyczny były na swoim miejscu. Zastanawiałem się wtedy, czy kiedykolwiek będę w stanie pisać teksty matematyczne z taką swobodą jak On. Profesor był dla mnie niedościgłym wzorem autora podręcznika akademickiego. Wyobrażałem sobie wówczas Juliana Musielaka jako niedostępnego profesora, otoczonego mądrymi książkami, przed którym drżą przed egzaminem zastępy studentów.

Jakież było moje zaskoczenie, gdy blisko dwadzieścia lat temu jadąc pociągiem do Warszawy na posiedzenie Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Matematycznego, zobaczyłem Profesora Musielaka w Poznaniu wsiadającego do tego samego pociągu. Był wówczas Prezesem Polskiego Towarzystwa Matematycznego i byłem pewien, że jedziemy razem na posiedzenie Zarządu Głównego tego Towarzystwa. Od razu wydał mi

się człowiekiem łagodnego charakteru, niepasującym do moich wcześniejszych wyobrażeń. Nie śmiałem Go jednak zagadnąć, bo jak taki szeregowy pracownik naukowy może przeszkadzać tak szacownemu Profesorowi. Moje zaskoczenie było tym większe, gdy już na sali obrad zobaczyłem w Profesorze Musielaku człowieka obdarzonego wewnętrznym ciepłem, niestwarzającego żadnych barier, który rzeczowo, ale w swobodnej atmosferze dzielił się z nami troską o losy Polskiego Towarzystwa Matematycznego. Z Warszawy wracaliśmy już w jednym przedziale i cała droga powrotna upłynęła nam na żarliwej dyskusji o matematyce, o matematykach, o tym co można jeszcze zrobić dla środowiska matematycznego. Byłem pod wrażeniem ciepła, wielkiej skromności i Jego wielkiej życzliwości wobec innych.

Po tym pierwszym spotkaniu w najśmielszych snach nie przypuszczałem jednak, że za kilkanaście lat spotka mnie wielki zaszczyt bycia wnioskodawcą przyznania Profesorowi Musielakowi tytułu doktora *honoris causa* Uniwersytetu Zielonogórskiego. A myśl przyznania Profesorowi tego tytułu kielkowała w matematykach zielonogórskich już od wielu lat. Dzisiejsza uroczystość jest bowiem naturalnym ukoronowaniem zarówno Jego wspaniałych dokonań w matematyce jak i wielkiego wkładu w rozwój polskiej społeczności matematycznej, w tym również zielonogórskiego środowiska matematycznego. O wkładzie Profesora Juliana Musielaka do matematyki światowej opowie zapewne wyczerpująco profesor Michał Kisielewicz, promotor przyznania tytułu doktora *honoris causa*. Ja chciałbym raczej opowiedzieć o Jego osiągnięciach organizacyjnych, o tym, co polscy matematycy, a w szczególności matematycy zielonogórscy oraz nasz Uniwersytet zawdzięczają Profesorowi Musielakowi. A zawdzięczają bardzo wiele.

Profesor Julian Musielak wiele serca oddał Polskiemu Towarzystwu Matematycznemu. Przez wiele lat był po kolei Wiceprezesem i Prezesem Oddziału Poznańskiego PTM. Pełniąc te funkcje był na początku lat siedemdziesiątych inicjatorem powołania przy Oddziale Poznańskim PTM koła tego Towarzystwa z siedzibą w Zielonej Górze, które rozwijając się prężnie przekształciło

się w roku 1975 w Oddział Zielonogórski PTM. Profesor Musielak tak zaraził swoją pasją zielonogórskie środowisko matematyczne, że rok później zorganizowało ono ogólnopolski Zjazd Polskiego Towarzystwa Matematycznego. W latach 90. był Profesor Musielak kolejno Wiceprezesem i Prezesem Zarządu Głównego PTM, a kilka lat temu przedstawicielem Zarządu Głównego PTM w Europejskim Towarzystwie Matematycznym.

Wielce zaangażował się Profesor Musielak w rozwój ośrodka naukowego w Zielonej Górze. Można śmiało powiedzieć, że był On obecny przy narodzinach zielonogórskiej nauki, bo już od początku lat 60., gdy nikt jeszcze nie myślał o powstaniu tu uczelni, prowadził w naszym mieście wykłady w punkcie konsultacyjnym UAM. Natomiast od chwili powołania pierwszej zielonogórskiej uczelni kształcił jej kadrę matematyczną. Wielokrotnie był promotorem w przewodach doktorskich bądź recenzentem w przewodach habilitacyjnych zielonogórskich matematyków.

Wyrazem uznania wielkiego wkładu na rzecz środowiska naukowego w Zielonej Górze było przyznanie Profesorowi Musielakowi w roku 1976 odznaki *Za zasługi w Rozwoju Województwa Zielonogórskiego*.

Szanowni Państwo, na temat wielkiej aktywności organizacyjnej Profesora Juliana Musielaka można by jeszcze dużo powiedzieć. Wymienię tylko kilka jej wątków. Był On inicjatorem serii międzynarodowych konferencji *Function Spaces*, których w sumie odbyło się 8, w tym jedna w Zielonej Górze. Przez wiele dziesiątków lat był Redaktorem czasopism matematycznych *Commentationes Mathematicae* oraz *Functiones et Approximatio Commentari*. Był również członkiem Komitetów Redakcyjnych czasopism *Fasciculi Mathematici* oraz *Scientiae Mathematicae Japonicae*. We wszystkich tych miejscach pozostawił część swojej pasji.

Szanowni Państwo, dla każdego z nas można utworzyć drzewo genealogiczne, w którym są umieszczeni jego rodzice, dziadkowie, pradiadkowie itd., sięgające czasem korzeniami głęboko w przeszłość. Często drzewo to bujnie wyrasta w górę, a na kolejnych poziomach umieszczone są dzieci, wnuki itd. Podobnie jest w matematyce. Każdy matematyk ma swojego promotora, który kiedyś też miał swojego promotora itd. Wszystkich ich można umieścić w matematycznym drzewie genealogicznym. Niektórzy matematycy mają też swoich uczniów, ci z kolei mają też dalszych uczniów itd. Udało nam się ułożyć takie drzewo Profesora Juliana Musielaka korzeniami sięgające aż do roku 1650. Wśród Jego przodków można znaleźć wielkie nazwiska: Władysław Orlicz, Hugo Steinhaus, David Hilbert, Pafnuty Czebyszew, Karol Gauss, czy Leonard Euler. Profesor Musielak stał się godnym kontynuatorem tych swoich przodków i potrafił skupić wokół siebie wielu młodych matematyków, którzy poszli w Jego ślady. 36 spośród nich obroniło doktorat pod Jego kierunkiem, a ośmiu z nich jest już profesorami. Krąg Jego matematycznych spadkobierców liczy już łącznie ponad 60 osób. Oni wszyscy tworzą wielką i wspaniałą koronę w genealogicznym drzewie Jego następców. Jest to wielkie osiągnięcie, którym niewielu matematyków może się poszczycić.

Szanowni Państwo, wielki uczony Galileusz powiedział przed 400 laty: „Matematyka jest alfabetem, przy pomocy którego Bóg opisał świat”. Dziś nie każdy jednak zna ten alfabet, a tylko niewielu potrafi przy jego pomocy budować słowa, a jeszcze mniej – zdania. Myślę, że obecni na tej uroczystości matematycy potwierdzą, że Profesor Julian Musielak potrafi z alfabetu tego tworzyć nie tylko zdania, ale i całe poematy. Hugo Steinhaus, jeden ze współtwórców słynnej na cały świat Lwowskiej Szkoły Matematycznej, dziadek w matematycznym drzewie genealogicznym Profesora Musielaka, jest autorem myśli:

„Między duchem, a materią pośredniczy matematyka”. Mogę z całą odpowiedzialnością powiedzieć, że dopiero dzięki takim uczonym, jak Profesor Julian Musielak pośrednictwo to daje się w pełni zrealizować.

Szanowni Państwo, osobie oddanej nauce często nie wystarcza czasu i sił dla swojej rodziny. Ale nie Profesorowi Musielakowi. Swoją pasją naukową potrafił On bowiem zarazić również swoich najbliższych. Czwooro spośród Jego dzieci poszło za przykładem swojego ojca i robi wspaniałe kariery naukowe. Czyż nie jest to również wielkie osiągnięcie? Wszystkie Jego dzieci przybyły na dzisiejszą uroczystość i z dumą patrzą teraz na swojego Ojca.

Magnificencjo Rektorze, Prześwietny Senacie, Czcigodny Doktorze Honorowy, Wielce Szanowni Państwo, zielonogórskie środowisko matematyczne znalazło w osobie Profesora Juliana Musielaka niedościgniony wzór wielkiego uczonego i nauczyciela, wspaniałego człowieka. Rada Wydziału Matematyki Informatyki i Ekonometrii wystąpiła więc pół roku temu z wielką radością z wnioskiem do Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego o nadanie Profesorowi Julianowi Musielakowi tytułu doktora *honoris causa* Uniwersytetu Zielonogórskiego. Zwieńczeniem tych starań jest dzisiejsza uroczystość.

Autorka artykułu jest matematyczną wnuczką Honorowego Doktora - doktorantką Pana Profesora Musielaka.

Dorota Krassowska

Festiwal Nauki u fizyków

Na deptaku przedstawiliśmy dwa doświadczenia związane z akcelerometrycznym pomiarem ruchu i wykorzystaniem informacji o dynamice ręki w kontekście zastosowań nie tylko naukowych. Jako trzecią prezentację pokazaliśmy efekt Meissnera.

Pomiar dynamiki ręki realizowany był przez wykorzystanie 3-osowych sensorów mierzących przyspieszenia. Jarek przygotował miniaturowy akcelerometr połączony z mikroprocesorem wyposażonym w 10-o bitowy przetwornik analogowo-cyfrowy. Mierzone przez ten układ składowe wektora przyspieszeń jakim poddawana była ręka przekazywane były przez bezprzewodowy interfejs Bluetooth do komputera. Tutaj zaczynała się moja rola: przygotowałem aplikację analizującą dane i wizualizującą je. Można było założyć rękawicę, do której poza akcelerometrami podłączyliśmy czujniki mierzące nachylenie trzech palców i obserwować model ręki wizualizowany na ekranie. Ręka wizualizowana była w obrazie stereoskopowym „red-cyan”, więc przy założonych okularach można było oglądać rękę „wychodzącą” z ekranu. Ruchem ręki można było rysować - kierunek wektora przyspieszenia wskazywał kierunek poruszającej się w przestrzeni kulki, która pozostawiała po sobie kolorowy ślad. Można było ruchem także grać: zmiana położenia ręki i zmiany wychyleń palców związane były z częstotliwościami emitowanych przez głośniki dźwięków - zastosowałem sześć software’owych generatorów sinusoidalnych, których częstotliwość sprzężona była właśnie z danymi pochodzącymi z pomiaru ruchu i ustawienia palców.

Trochę obrazków i bardziej technicznie na: <http://www.elektroda.pl/rtvforum/topic769863.html>

Doświadczenie z efektem Meissnera polegało na schłodzeniu w azocie ciekłym nadprzewodnika wysokotemperaturowego o temperaturze przejścia ok. 90K. Nad takim nadprzewodnikiem umieszczaliśmy mały magnes neodymowy, który nad materiałem lewituje.

W poniedziałek na wydziale odbyły się te same poka-

zy a oprócz tego dwa doświadczenia: elementarna obserwacja rezonansu jądrowego oraz EPR. Tutaj wspierał nas prof. Szczaniecki.

Sebastian Żurek

Festiwal Nauki 2007 „Nauka wczoraj i dziś” na WMIiE

Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii w poniedziałkowej części Festiwalu zaproponował serię wykładów podczas, których prowadzący starali się zainteresować słuchaczy matematyką i pokazać różne zastosowania matematyki. Równolegle z wykładami, dla osób, które chciały się bawić bardziej aktywnie, zorganizowaliśmy zagadki, łamigłówki i konkursy, których zadaniem jest rozwijanie umysłu i wyobraźni.

Zarówno wykłady jak i konkursy cieszyły się ogromnym zainteresowaniem. Przybyła na nie młodzież ze szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych z Zielonej Góry i innych miast naszego województwa takich jak: Gorzów Wielkopolski, Głogów, Nowa Sól, Świebodzin, Słubice, Trzebiechów, Wschowa, Żary.

Cykl wykładów rozpoczął prof. A. Cegielski wykładem pt. „Od Karczmarza do nowoczesnej radioterapii”. Autor starał się przekonać młodych ludzi, że warto uczyć się matematyki, podając przykłady zastosowań matematyki w różnych dziedzinach ludzkiego życia, szczególnie w medycynie. Zwrócił uwagę na praktyczne zastosowania wyników badań polskich matematyków, np. metody

Karczmarza w radioterapii. Słuchaczom podobały się bardzo anegdoty z ich życia.

Drugi wykład „Na zakupy. Matematyczny niezbędnik konsumenta”, wygłosiła dr A. Arkit. Przedstawiła w nim w elementarny sposób charakterystykę głównych elementów modelu rynku konsumpcyjnego: preferencje konsumenta, możliwości budżetowe konsumenta, wyboru koszyka towaru najlepszego wg preferencji konsumenta. Omawiając poszczególne elementy autorka dokonała klasyfikacji towarów ze względu na charakter preferencji konsumenta i ze względu na zmianę popytu konsumenta.

Mgr. M. Niedziela i mgr. T. Sułkowski wygłosili wykład pt. „Matematyka jako opis świata czyli modelowanie matematyczne w pigułce”. Wykład ten był próbą przedstawienia gimnazjalistom oraz uczniom ze szkół średnich matematyki jako wspaniałego narzędzia do opisywania otaczającej nas rzeczywistości. Autorzy zaprezentowali zastosowania matematyki w przemyśle i innych dziedzinach ludzkiej działalności.

W trakcie trwania wykładów, w holu głównym i na drugim piętrze oraz w salach, odbywały się konkursy, turnieje i pokazy.

Prostokątny arkusz papieru składamy na pół, następnie znów na pół itd. Za każdym razem tak, aby linia następnego zgięcia była prostopadła do linii zgięcia poprzedniego. Po szóstym złożeniu obcinamy narożnik tak złożonego papieru. Ile ścinków otrzymamy?

Z tym i podobnymi zadaniami musieli sobie poradzić uczestnicy „Wielkiego Szlemu Matematycznego” przygotowanego przez mgr E. Mocarską, dr M. Nowak i dr E. Sylwestrzak. W turnieju wzięło udział osiem trzyosobowych zespołów, rywalizowali ze sobą uczniowie trzecich klas Gimnazjum nr 13 oraz Gimnazjum nr 20 z Gorzowa Wielkopolskiego. Zwyciężyła drużyna z Gimnazjum nr 20. Walka była niezwykle wyrównana i toczyła się przy głośnym dopingu widowni. Wszyscy półfinałiści i finaliści otrzymali pamiątkowe dyplomy, a zwycięzcom wręczono nagrody książkowe. Forma turnieju podobała się uczestnikom, bawili się zarówno zawodnicy, jak i kibice. Emocje udzieliły się nawet towarzyszącym klasom nauczycielom. Uczniowie byli tym bardziej zadowoleni, kiedy dowiedzieli się, że udział i dobry wynik w konkursie zostanie dodatkowo nagrodzony dobrymi ocenami z matematyki.

W holu, na drugim piętrze, odbywały się „Zagadki matematyczne dla każdego” przygotowane i prowadzone przez dr J. Skowronek-Kaziów, mgr. S. Czerwińskiego i mgr. T. Małolepszego. Cieszyły się one niesamowitym powodzeniem. Układanki logiczne, gdzie z rozsypanych kawałków należało ułożyć rozmaite sześciany Stein-

hausa, szachownice, litery, kwadraty oraz inne figury płaskie i sześcienne wciągnęły młodzież jak i naszych studentów. Również metalowe pręty czy „kajdanki” do rozsypywania oraz rozwiązywanie tradycyjnych zagadek związanych z układem monet i zapalek sprawiały dużo radości i satysfakcji.

Natomiast w holu głównym siedziby Wydziału odbyła się prezentacja brył platońskich wraz z konstrukcją brył z balonów, zapalek i papieru jako jeden z konkursów z cyklu „Animacje geometryczne” przygotowane przez dr K. Białek i grupę studentów z czwartego roku matematyki ze specjalnością nauczycielską. Jednocześnie w salach na pierwszym i drugim piętrze naszego Wydziału odbywał się konkurs „Od Platona, Talesa, Pitagorasa, do konstrukcji geometrycznych w programach komputerowych”. Uczestniczyły w nim całe klasy podzielone na zespoły. Każdy zespół wybierał jeden z czterech konkursów: Platon, Tales, Pitagoras, program C.a.R. Warunkiem otrzymania nagrody rzeczowej i dyplomu dla całej klasy, było przejście przez wszystkie cztery konkursy. Najwięcej emocji wzbudziła konstrukcja brył platońskich z balonów, zaś najtrudniejszym zadaniem okazała się konstrukcja bryły z zapalek. Zwyciężyła klasa z Gimnazjum w Trzebiechowie.

„Matematyka i kredki” to propozycja dla najmłodszych. W tym roku gościli pierwszoklasiści z Zespołu Szkół Edukacyjnych nr 1 z Chynowa oraz czwarte klasy z Szkoły Podstawowej nr 7 ze Świebodzina. Z każdą grupą odbyły się osobne zajęcia, na których uczniowie zmierzali się z problemem wyznaczania optymalnej drogi między wskazanymi wierzchołkami w grafie. Na koniec, uczniom postawiono problem wyznaczenia „najtańszej” drogi z Zielonej Góry do Suwałk, z którym zdumiewająco dobrze sobie radzili. Zajęcia prowadzili i nad żywiołem małych pasjonatów nauki starali się zapamiętać: dr Alina Szelecka i dr Jacek Bojarski.

Podczas Festiwalu Nauki odbył się również finał konkursu „Nie taka matka straszna” adresowany do gimnazjalistów oraz uroczyste podsumowanie wyników finału XVIII edycji (2006/2007) Międzynarodowego Konkursu Matematycznego „Matematyka bez granic” w Regionie Lubusko-Zachodniopomorskim.

Tegoroczny, niezwykle udany, Festiwal Nauki zakończył wykład prof. T. Nadziei pt. „Matematyka w naukach przyrodniczych”. Autor przedstawił sposoby wykorzystania matematyki do przewidywania różnych zjawisk przyrodniczych i fizycznych. Młodzież mogła również usłyszeć odpowiedzi na tak zaskakujące pytania jak: Co czuliśmy, gdybyśmy zmniejszyli się 10 razy? Czy bieglibyśmy wtedy szybciej?

K. Białek, E. Sidorowicz

**Międzynarodowy Konkurs Matematyczny
Mathématiques sans frontières
(Matematyka bez granic)
w Regionie Lubusko-Zachodniopomorskim
edycja XVIII (2006/2007)**

W dniu 4 czerwca 2007 roku w budynku Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyło się uroczyste wręczenie dyplomów i nagród dla lubuskich i zachodniopomorskich laureatów finału XVIII edycji Międzynarodowego Konkursu Matematycznego *Matematyka bez granic*. W tym roku, po raz pierwszy, uroczystość podsumowania konkursu została wpisana w program Festiwalu Nauki 2007.

Od osiemnastu lat w krajach Europy Zachodniej organizowany jest Międzynarodowy Konkurs *Mathématiques sans frontières*. W ostatnich latach brała w nim udział młodzież z ponad 40 krajów, w tym uczniowie z krajów Unii Europejskiej, krajów ubiegających się o przyjęcie do Unii, a także młodzież z USA, Meksyku i Kanady. Polscy uczniowie uczestniczą w tym konkursie od czterech lat, a od czterech lat uczniowie z województwa lubuskiego. Konkurs ten jest organizowany pod auspicjami Rady Europy. Międzynarodowym organizatorem konkursu jest Akademia w Strasburgu. W XVIII edycji (2006/2007) Międzynarodowego Konkursu *Matematyka bez granic* uczestniczyło 16931 polskich uczniów, w tym 1532 uczniów z naszego regionu.

W Polsce konkurs odbywa się pod patronatem Polskiego Towarzystwa Matematycznego przy ścisłej współpracy z Ministerstwem Edukacji Narodowej. Komitet Organizacyjny Konkursu w Nowym Sączu powołał Komitety Regionalne, których zadaniem jest organizowanie i propagowanie idei tego konkursu wśród młodzieży szkolnej w poszczególnych regionach kraju.

W Regionie Lubusko-Zachodniopomorskim patronat nad konkursem sprawuje Oddział Zielonogórski Polskiego Towarzystwa Matematycznego z siedzibą na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego przy ścisłej współpracy z Kuratorami Oświaty w Szczecinie i Gorzowie Wielkopolskim oraz władzami Wydziału. Członkami Komitetu Regionalnego Konkursu są pracownicy naukowo-dydaktyczni Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii: dr Aleksandra Arkit, dr Krystyna Białek (przewodnicząca), prof. Andrzej Cegielski, dr Robert Dylewski, dr Anna Laskowska, prof. Jerzy Motyl, prof. Tadeusz Nadziejka, dr Jan Szajkowski, prof. Władysław Sosulski, dr Mieczysław Trąd oraz przedstawiciele nadzoru pedagogicznego, dyrektorzy szkół i nauczyciele matematyki wytypowani przez Lubuskiego Kuratora Oświaty: mgr Bolesław Białek, mgr Jadwiga Chmielewska, mgr Grażyna Kołogrecka-Dul, mgr Joanna Korpusińska, mgr Alicja Kozak-Wnuczek, mgr Aleksandra Mrozek, mgr Marek Przybylski.

Matematyka bez granic to konkurs zespołowy, skierowany do uczniów ostatniej klasy gimnazjum i pierwszej klasy liceum lub technikum. Daje możliwość porównania wiedzy naszych uczniów z wiedzą ich rówieśników z krajów całego świata, sprawdza nie tylko ich matematyczną wiedzę, ale również wyrabia umiejętność pracy w zespole i zachęca do nauki języków obcych.

Konkurs odbywa się w siedzibach szkół – uczestników konkursu w tym samym czasie. w tym roku dokładnie 7

marca o godzinie 10.00. W czasie rozwiązywania zadań w sali nie może być obecny ani nauczyciel matematyki, ani nauczyciel języka obcego. Nadzór nad klasami – uczestnikami konkursu powierzany jest innym nauczycielom, przedstawicielom nadzoru pedagogicznego wytypowanym przez kuratora oświaty oraz pracownikom wyższej uczelni. W tegorocznej edycji w Regionie Lubusko-Zachodniopomorskim nad prawidłowym przebiegiem czuwali m.in. przedstawiciele Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii: dr Jacek Bojarski, dr Teresa Janiak, dr Alina Szelecka. W czasie 90-ciu minut zespoły klasowe rozwiązują 10, a w przypadku klas ponadgimnazjalnych 13 zadań. Zadania te są punktowane w zależności od stopnia trudności i poziomu różnicowania materiału teoretycznego, jaki potrzebny jest do ich rozwiązania. Jedno z zadań sformułowane jest w 6-ciu językach obcych (angielski, francuski, hiszpański, niemiecki, portugalski, włoski) i klasa powinna podać rozwiązanie w jednym, wybranym języku. Prace poszczególnych klas są tego samego dnia przysyłane do Regionalnych Komitetów w celu ich zarejestrowania i zakodowania. Tak przygotowane trafiają do komisji sprawdzających, czyli dwóch niezależnych zespołów matematyków: pracowników wyższej uczelni i nauczycieli wytypowanych przez Kuratorium Oświaty.

Dzięki zainteresowaniu konkursem Dziekana Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii prof. Andrzeja Cegielskiego możliwe było stworzenie idealnych warunków do pracy dla komisji sprawdzających rozwiązania uczniów klas – uczestników konkursu. W dniu 28 marca prace uczestników konkursu były sprawdzane przez dwie niezależne komisje wolontariuszy. Pierwsza – to nauczyciele matematyki wytypowani przez Lubuskiego Kuratora Oświaty: Agnieszka Bluszcz (V LO Zielona Góra), Barbara Bohonos (Publiczne Gimnazjum Nr 3 Nowa Sól), Andrzej Bryłka (Zespół Szkół Ogólnokształcących i Ekonomicznych Lubusko), Beata Chmielowska (LO Sulechów), Dorota Czarnecka (II LO Gorzów Wlkp.), Danuta Galimska (Publiczne Gimnazjum Nr 3 Świebodzin), Alicja Gandecka (Gimnazjum Nr 8 Zielona Góra), Ewa Gawrońska-Kornobis (Gimnazjum Nr 2 Nowa Sól), Zygmunt Krawczyk (Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych Szprotawa), Alicja Kozak-Wnuczek (I LO Zielona Góra), Elżbieta Naworyta (ZSO Nr 3 Gorzów Wlkp.), Anna Rybak (LO Żagań). Drugą komisję stanowili nauczyciele akademicki z Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii: dr Aleksandra Arkit, dr Jacek Bojarski, dr Robert Dylewski, dr Dorota Krassowska, dr Danuta Michalak, dr Barbara Mędryk, dr Bogdan Szal, dr Alina Szelecka oraz doktoranci: mgr Izabela Kurzydło i mgr Agnieszka Suchocka. Pracę komisji koordynowali mgr Bolesław Białek (LO Nowa Sól) i dr Jan Szajkowski (WMiE UZ), a nad prawidłowym przebiegiem czuwali: mgr Bogusław Barczak (Delegatura KO w Zielonej Gó-

rze), prof. Aleksander Grytczuk, prof. Tadeusz Nadzieja, prof. Władysław Sosulski i dr Krystyna Białek.

W roku 2006/2007 w naszym Regionie startowało 58 klas, czyli 1532 uczniów. Liczba możliwych do zdobycia punktów przez uczestników konkursu wyniosła 85 punktów dla klas gimnazjalnych i 115 punktów dla liceów i techników.

Wśród klas gimnazjalnych najlepszymi okazali się: klasa III b z Gimnazjum w Zespole Szkół Nr 13 w Gorzowie Wlkp. (nauczyciel matematyki mgr Maria Learczyk) i klasa III h z Gimnazjum Nr 1 w Zielonej Górze (mgr Beata Rybak), które uzyskały 80 punktów, klasa III a ze Społecznego Gimnazjum Stowarzyszenia Edukacyjnego w Gorzowie Wlkp. (mgr Marek Łuksza) i klasa III a ze Społecznego Gimnazjum w Żarach (mgr Maria Paduszyńska), które uzyskały 76 punktów, klasa III c z Zespołu Szkół Nr 20 im. J. Nowaka Jeziorańskiego w Gorzowie Wlkp. (mgr Anna Jarczak) i klasa III d z Publicznego Gimnazjum Nr 3 w Świebodzinie (mgr Danuta Galimska) z 72 punktami. Klasy te zajęły bardzo wysokie pozycje w Polsce – uplasowały się kolejno na pierwszym, drugim i trzecim miejscu.

W pionie klas ponadgimnazjalnych czołowe miejsca zajęły: klasa I m z I Liceum Ogólnokształcącego im. S. T. Dubois w Koszalinie (nauczyciel matematyki mgr Paweł Rudecki) i klasa I b z I Liceum Ogólnokształcącego z Oddziałami Dwujęzycznymi w Zielonej Górze (mgr Alicja Kozak-Wnuczek, mgr Zbigniew Griese), które uzyskały 100 punktów, klasa I a z I Liceum Ogólnokształcącego im. Ks. Elżbiety w Szczecinku (mgr Bożena Wysocka) i klasa I h z I Liceum Ogólnokształcącego z Oddziałami Dwujęzycznymi w Zielonej Górze (mgr Ewa Jarmołowska, mgr Teresa Piotrowska) z 98 punktami, klasa I a z Liceum Ogólnokształcącego im. K.K. Baczyńskiego w Nowej Soli (mgr Justyna Małczak) i klasa I m z V Liceum Ogólnokształcącego im. K. Kieślowskiego w Zielonej Górze, (mgr Agnieszka Bluszcz, dr Dorota Krassowska), które zdobyły 89 punktów. Klasy te zajęły również znaczące – trzecie, czwarte i piąte miejsce w Polsce.

Uroczystość wręczenia dyplomów i nagród laureatom finału XVIII edycji konkursu w Regionie Lubusko-Zachodniopomorskim odbyła się pod patronatem honorowym: Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego, Marszałka Województwa Lubuskiego, Starosty Powiatu Nowosolskiego, Prezydenta Miasta Zielona Góra, Prezydenta Miasta Gorzów Wielkopolski, Prezydenta Miasta Koszalin, Burmistrza Miasta Świebodzin, Burmistrza Miasta Żary, Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Zaproszona młodzież (12 zwycięskich klas) przybyła do gmachu naszego Wydziału już w godzinach przedpołudniowych, aby móc uczestniczyć w wykładach, pokazach i konkursach, które przygotowano z okazji święta matematyki w ramach Festiwalu Nauki 2007 na naszym

Wydziale. Oferta była bogata i różnorodna, każdy mógł znaleźć coś ciekawego dla siebie.

Na uroczystości wręczenia dyplomów i nagród dla finalistów obecne były nie tylko nagrodzone klasy wraz z nauczycielami matematyki i dyrektorami szkół, ale również przedstawiciele władz miasta, samorządów lokalnych, kuratorium oświaty, uniwersytetu, sponsorzy nagród, członkowie komitetu i komisji sprawdzających, członkowie PTM i wszystkie osoby zaangażowane w rozpowszechnianie, organizację i przeprowadzenie finału konkursu w naszym regionie. Zaproszonych gości powitał prorektor ds. studenckich prof. Longin Rybiński, a uroczystość prowadziła dr Aleksandra Arkit.

Zespoły klasowe otrzymały dyplomy wystawione przez Akademię w Strasburgu oraz nagrody rzeczowe ufundowane przez wiele instytucji wspierających inicjatywę kształcenia młodzieży *bez granic*. Nagrody dla finalistów ufundowali: Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego - prof. Czesław Osękowski, Dziekan Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii – prof. Andrzej Cegielski, Marszałek Województwa Lubuskiego - Krzysztof Szymański, Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego - Norbert Obrycki, Prezydent Miasta Gorzów Wielkopolski - Tadeusz Jędrzejczak, Prezydent Miasta Zielona Góra - Janusz Kubicki, Prezydent Miasta Koszalin - Mieczysław Mikietyński, Starosta Powiatu Nowosolskiego - Małgorzata Lachowicz-Murawska, Burmistrz Miasta Świebodzin - Dariusz Bekisz, Burmistrz Miasta Żary - Roman Pogorzelec, Lubuski Kurator Oświaty - Roman Sondej, Zachodniopomorski Kurator Oświaty - Maciej Kopeć, Dyrektor Wojewódzkiego Ośrodka Metodycznego w Gorzowie Wlkp. - Jerzy Kaliszan, Przewodniczący Lubuskiego Stowarzyszenia Pomocy Szkole - Tadeusz Biczysko, Prezes Spółki „Gedia Poland” w Nowej Soli - Zbigniew Paruszewski, Dyrektor Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych - Leszek Banach, RDLP Ośrodek Transportu Leśnego w Świebodzinie - Janusz Frankowski, Prezes Lubuskich Zakładów Aparatów Elektrycznych „Lumel” - Bogdan Matysik, Prezes „Instal Plast” w Zielonej Górze - Janusz Głowacki oraz Krzysztof Mazurkiewicz z Żar. Sponsorzy ufundowali laureatom wycieczki, puchary, nagrody rzeczowe (albumy, książki, usb flash drive, sprzęt sportowy itp.).

Na zakończenie uroczystości wszyscy mogli wysuchać wykładu *Matematyka w naukach przyrodniczych* prof. Tadeusza Nadziei z Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Należy tutaj podkreślić, że przebieg XVIII edycji konkursu (od poinformowania szkół aż do uroczystego wręczenia nagród) nie byłby możliwy bez życzliwości władz Wydziału, władz Uniwersytetu Zielonogórskiego, władz oświatowych, władz samorządów lokalnych, sponsorów, mediów, nauczycieli matematyki, dyrektorów szkół, nauczycieli akademickich oraz życzliwości wielu osób, które służyły swoją radą i pomocą w organizacji konkursu w Regionie Lubusko-Zachodniopomorskim.

Krystyna Białek

Przewodnicząca Komitetu Regionalnego
Szczegóły na temat konkursu można znaleźć na stronie
www.ptm.uz.zgora.pl

„Wyobraźnia jest ważniejsza niż wiedza”
(Albert Einstein)

Po ukończeniu kursu „Geometria elementarna”, wspólnie ze studentami czwartego roku matematyki o specjalności nauczycielskiej zastanawialiśmy się, co ciekawego z geometrii może zainteresować uczniów (co może uruchomić ich pomysłowość, wyobraźnię i ak-

tywność), co studenci - przyszli nauczyciele matematyki mogą zaproponować młodzieży szkolnej, aby zechciała odwiedzić nasz Wydział podczas Festiwalu Nauki.

Po ożywionej dyskusji wspólnie podjęliśmy decyzję, że będą to „Animacje geometryczne”. Ustaliliśmy, że poprzez pokaz, zabawę, zagadki, łamigłówki i konkursy wprowadzimy uczniów w piękny świat matematyki – poczynając od brył platońskich i poglądu uczonych na budowę i kształt wszechświata, poprzez bryły w architekturze i biologii, aż do konstrukcji geometrycznych wykonywanych w programach komputerowych (animacje geometryczne).

Ustaliliśmy, że rozpoczniemy od prezentacji brył platońskich (Joanna Juniak), następnie – Platon, czyli konstrukcje brył z balonów, zapalek i papieru (orgami), dalej – śladami Talesa i Pitagorasa, kończąc na konstrukcjach geometrycznych w pracowni komputerowej za pomocą programu C.a.R. Taką też ofertę przygotowaliśmy dla młodzieży szkolnej.

Poniedziałek 4 czerwca 2007 r. Od samego rana czuło się, że będzie to inny dzień niż poprzednie na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego. Sale wykładowe, ćwiczeniowe, pracownie komputerowe, korytarze na piętrach, hol zostały opalone przez uczniów ze szkół podstawowych, ponadgimnazjalnych i gimnazjów nie tylko z naszego województwa, ale również z województw dolnośląskiego i zachodniopomorskiego. Klasy wraz z wychowawcami poruszały się po miejscach festiwalowych według ustalonego grafiku „Od Platona, Talesa, Pitagorasa, do konstrukcji geometrycznych w programach komputerowych”. W konkursie uczestniczyły zespoły klasowe dokonując wyboru kolejnych konkursów: Platon, Tales, Pitagoras, program C.a.R. Warunkiem otrzymania nagrody rzeczowej i dyplomu dla całego zespołu klasowego, było „przejście” przez wszystkie cztery konkursy. Każdy zespół otrzymał Kartę Festiwalową, którą miał obowiązek wypełniać w czasie wszystkich pokazów i konkursów. Pytania nie były proste, ale uważny słuchacz i pilny obserwator mógł znaleźć w czasie pokazów odpowiedzi na wszystkie zagadnienia.

W „Animacjach geometrycznych” startowało 189 uczniów z 10 różnych typów szkół: Szkoła Podstawowa Nr 7 w Świebodzinie, Publiczne Gimnazjum w Trzebiechowie, Gimnazjum w Jasieniu, Gimnazjum Nr 1 w Zielonej Górze, Gimnazjum Nr 2 w Zielonej Górze, Gimnazjum Nr 2 w Żarach, Gimnazjum Nr 2 w Głogowie, Licea Ogólnokształcące z Nowej Soli, Słubic i Szczecinka. Zwyciężyła klasa z Publicznego Gimnazjum w Trzebiechowie. Gratulujemy Uczniom i Nauczycielom.

Najwięcej emocji wzbudziła konstrukcja bryły platońskiej z balonów, zaś najtrudniejszym zadaniem okazała się konstrukcja bryły z zapalek.

Na pytanie, „Co należy zrobić aby uruchomić inicjatywę, wyobraźnię, pomysłowość i aktywność uczniów

z matematyki?”, nauczyciele i studenci matematyki mówią „Okazuje się, że nie jest to wcale takie trudne, wystarczy zorganizować Festiwal Nauki na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii.

Krystyna Białek

Gimnazjalistom matma nie strasza...

Konkurs „NIE TAKA MATMA STRASZNA...” był pomysłem Biura Promocji UZ i odbył się w ramach Festiwalu Nauki. Obejmował 4 zagadki matematyczno-logiczne skierowane do klas szkół gimnazjalnych województwa lubuskiego. Celem tego przedsięwzięcia było pozyskanie młodych, matematycznych umysłów i zachęcenie ich do studiowania matematyki.

Przekonywanie do matematyki uczniów szkół średnich jest bezcelowe, gdyż młodzież w tym wieku ma już ukierunkowane zainteresowania i raczej wie jakie studia podejmie. Konkurs miał wciągnąć jak najwięcej gimnazjalistów, dlatego, aby nie odstraszać, prezentowane przez nas zagadki nie wymagały zaawansowanej wiedzy matematycznej, a jedynie trzeźwego, logicznego myślenia.

Zagadki punktowane były od 0 do 25 punktów każda i były prezentowane przez kolejne poniedziałki maja w Gazetach: Lubuskiej i Wyborczej oraz na stronie internetowej Festiwalu Nauki (www.fn.uz.zgora.pl). Propozycje rozwiązań w dowolnym formacie można było przysyłać wyłącznie drogą elektroniczną (jako załącznik e-mailowy) na adres organizatorów, czyli mgr Sebastiana Czerwińskiego i dr Joanny Skowronek-Kaziów. Oprócz poprawności rozwiązania opracowanego wspólnie przez daną klasę gimnazjalną oceniana była również elegancja sposobu rozwiązania oraz pomysłowość i estetyka prezentacji zadania z wykorzystaniem programów pakietu Microsoft Office. Konkurs cieszył się dużą popularnością, wzięło w nim udział ponad 50 klas z całego regionu. Jakość prezentacji rozwiązań klas, które prześcigały się w pomysłach przeszła nasze najśmielsze oczekiwania, gdyż były to wręcz arcydzieła.

Dostawaliśmy listy od nauczycieli gimnazjalnych z podziękowaniami za możliwość uczestniczenia w konkursie, który ku ich zaskoczeniu wciągnął nawet najsłabszych uczniów. Cztery najlepsze klasy (były to klasy gimnazjalne z Jasienia, Szprotawy, Zielonej Góry i Maszewa) z najwyższą sumą punktów wyznaczyły 3-osobowe grupy reprezentacyjne, które wzięły udział w Wielkim Finale w poniedziałek, 4 czerwca 2007 roku, na Uniwersytecie Zielonogórskim. 3-osobowe grupy walczyły o miano zwycięzcy w logiczno-matematycznych układankach, w których ważny był jak najkrótszy czas układania. Kolejne układanki eliminowały z gry kolejnych uczestników z najgorszym czasem, aż wyłoniono

STUDENCI GRUPY 34 MATDM-N AKTYWNI
UCZESTNICZĄCY W FESTIWALU NAUKI.

PONIEDZIAŁEK

ZDJĘCIE Z HOLLU

STUDENCI GRUPY 45 MATDM-N ZAANGAŻOWANI W PRZYGOTOWANIE PROJEKTU „ANIMACJE GEOMETRYCZNE”.

Zwycięzcę Konkursu „Nie taka matka straszna...”- klasę III d z Gimnazjum nr 1 ze Szprotawy. Były nagrody pocieszenia w postaci książek, a zwycięska klasa pojedzie na wspaniałą wycieczkę do Berlina, gdzie przeżyje niezapomniane chwile. Sponsorem nagrody oprócz UZ jest również Biuro Podróży „Mega Tours”.

A oto jedna z prezentowanych zagadek:

„W pewnej bardzo porządnej bibliotece, na jednej z półek, stoją trzy stukartkowe książki. Niestety mól książkowy przegryzł je prawie na wylot, poczynając od drugiej strony pierwszej książki i kończąc na przedostatniej stronie trzeciej książki. Ile kartek przegryzł mól?”

Na szczęście, aby poprawnie odpowiedzieć wystarczy umieć dodawać w zakresie 102, a to miejmy nadzieję potrafią nawet nasi studenci...

Joanna Skowronek-Kaziów

Roz(g)rywki matematyczno-logiczne

W dniach 3-4 czerwca 2007 Uniwersytet Zielonogórski był organizatorem Festiwalu Nauki w Zielonej Górze.

W niedzielę, 3 czerwca odbył się Festyn Naukowy na Deptaku, w którym nasz Wydział reprezentowały 3 projekty: *Zagadki matematyczne i logiczne dla każdego*, *Bryły platońskie* i *Roz(g)rywki matematyczno-logiczne*. Ostatni z tych projektów przygotowały wspólnie dr A. Laskowska i dr Radosława Kranz. Zaadresowany był zarówno do dzieci, młodzieży jak i dorosłych. Każdy mógł znaleźć tu coś dla siebie, a przy okazji dowiedzieć się czegoś nowego. Ewenementem była „Elektryczna wstęga Mobiusa”, która stanowiła zastosowanie tego obiektu matematycznego w praktyce. Mimo deszczu-

wej pogody wiele osób bardzo chętnie brało udział w potyczkach matematyczno-logicznych, niektórzy domagali się kolejnych zadań lub trudniejszych zestawów. O udziale całych rodzin niech świadczą powyższe zdjęcia. Niewątpliwą atrakcją były nagrody - gadżety z logo Uniwersytetu.

Mamy nadzieję, że tegoroczny Festiwal Nauki zapadnie w pamięci osób nas odwiedzających i przyjdą tu chętnie za rok.

Radosława Kranz

Na Wydziale Artystycznym w Bibliotece Sztuki

4 czerwca, w poniedziałek o godz. 12.00 w Bibliotece Sztuki dr Michał Fostowicz-Zahorski, poeta, malarz, eseista, tłumacz, którego doświadczenia wzięły się z przekładów „Lao Tsy” wygłosił wykład pt. *Kod sztuki Williama Blake’a*, angielskiego poety, pisarza, rytownika, malarza, drukarza i mistyka, który żył na przełomie XVIII i XIX wieku znanego z dziwacznej osobowości mistycznej i wizjonerskich cech. Michał Fostowicz-Zahorski współredaguje czasopismo *Rita Baum* o filozofii, literaturze i sztuce. Spod jego pióra wychodzą teksty własne poszerzające problematykę twórczości Williama Blake’a. Warto przypomnieć, że Fostowicz-Zahorski jest nieprzypadkowym tłumaczem tekstów Williama Blake’a, wydał m. in. *Ewangelie* – wybór tekstów tego angielskiego poety. W chwili obecnej należy do najwybitniejszych znawców twórczości Williama Blake’a w Polsce.

Michał Fostowicz-Zahorski uprawia sztuki wizualne, rysuje, maluje, rzeźbi i fotografuje. Jego obrazy są zmaterializowaną poezją i jest w nich coś więcej. Jak powiedział Henryk Waniek: „Są to raporty z wnętrza materii, jakichś ciał przekształcających się i szukających siebie”. Z całą pewnością jest to człowiek refleksji i doskonalenia siebie, zafascynowany ZEN, co sprawia, że nie ma

FOT. BERNARD SZUMOCKI

rozdziwku między tym co opisuje, a jego życiem.

Warto dodać, że Michał Fostowicz-Zahorski jest członkiem słynnej rodziny Zahorskich – rodu bojarów białoruskich, którzy po Unii Horodelskiej (1413 r.) otrzymali od króla polskiego – herbu Lubicz, a przydomek Fostowicz powstał od majątku Fosty na południu Rosji. Przedstawiciele tego rodu sprawowali najwyższe godności państwowe, polityczne i publiczne. Byli wśród nich artyści, pisarze, poeci i muzycy.

Janina Wallis